

Rada pro mezinárodní vztahy - „zázračná zbraň“ atlantické geopolitiky, část 1

 zvedavec.news/komentare/2022/10/9375-rada-pro-mezinarodni-vztahy-zazracna-zbran-atlanticke-geopolitiky-cast-1.htm

Andrej Kosterin

24.10.2022 Komentáře Témata: USA, Analýza, Konspirace, Korporační kapitalismus, Válka o dolar 3062 slov

„Ať se vám to líbí, nebo ne, světová vláda vznikne. Pokud ji lidstvo nepřijme dobrovolně, budeme si ji muset vynutit.“

James Warburg (1950)

Dlouho existovaly dva extrémní názory na hybné síly dějin. První je, že dějiny podléhají přísným objektivním zákonům, které jsou jen málo závislé na vůli králů, prezidentů a tím spíše obyčejných smrtelníků. Jediné, co můžeme udělat, je naučit se tyto zákony, abychom pochopením jejich významu a tendencí pomohli dějinám vykonávat jejich práci co nejefektivněji a bezbolestněji. Nejdůsledněji tento názor ztělesňuje historický materialismus.

Druhý extrém vidí historii jako spiknutí. V tomto konspiračním pojetí se historie jeví jako nepřetržitý proud intrik, separátních jednání, dohod pod stolem, pokusů o atentát a převratů. Pro konspirační teoretiky znamená „jízda na tygru“ dějin vytváření vlastních tajných společností a odhalování společností nepřátelských, spřádání vlastních spiknutí a maření spiknutí jiných.

Oba pohledy jsou svým způsobem relevantní. Dějiny mají nepochybně své zákony a významy, které je třeba znát, abychom s nimi mohli jednat, nikoliv jim navzdory. Jedna z hlavních postav našeho příběhu, Allen Dulles, řekl, že *„člověka je snadné zmást fakty, ale jakmile pochopí zákonitosti, nedá se oklamat“* [1].

Není však pochyb o tom, že spiknutí a tajné společnosti hrají v dějinných zvratech důležitou roli. Tajné lóže a spiknutí svrhly mocné dynastie a vyvolaly revoluce ve zdánlivě prosperujících společnostech, otočily běh dějin o 180 stupňů a vůdci vypadali jako beznadějní outsiders. Historie není ani tak šachová hra jako hra bridž, nejen věda, ale také umění přechytračit soupeře a do poslední chvíle skrývat klíčové vítězné karty. Když však dojde na taktické vítězství nebo když se příběh ocitne na rozcestí (tj. když malý zásah do systému může vést k nepředvídatelným důsledkům), hra se mění v poker, kde je hlavním úkolem přelstít soupeře. V těchto chvílích se objevují zrádné nástroje spiknutí.

Západu se podařilo spojit oba extrémní a vytvořit skutečně zázračnou zbraň: *think tanky* (myšlenkové trusty). Na jedné straně jsou to mocná centra výzkumu a analýzy (“univerzity bez studentů“, jak se jim říkalo před druhou světovou válkou). Na druhou stranu, čím byly tyto „továrny“ uzavřenější a utajenější, tím byly účinnější. Neuvěřitelná účinnost továren na myšlenky byla způsobena důmyslnou kombinací výzkumu, zpravodajských a podvratných činností, jakož i důmyslnou organizací sítě, která skrývala skutečné cíle a příjemce. „Think tanky jsou velmi úzce propojeny s politickou třídou (establishmentem), zpravodajskými službami a finančními a

průmyslovými elitami a organizují složité interakce mezi různými skupinami, které spolu někdy ostře soupeří. Továrny na myšlenky jsou mozkiem a rukama toho, čemu se běžně říká „hluboký stát“ [2].

Tvoří mocnou ideologickou a politickou páteř západního (především amerického) establishmentu, jeho intelektuální páteř a potenciál. Podle N. A. Narochitskaja, „tito mocní generátoři ideologie vytvářejí jemné a nepřímé axiomy světonázoru pro zasvěcené a stereotypy pro cizince; jejich rozsáhlá mezinárodní činnost nahrazuje a doplňuje práci americké diplomacie a ideologické rozvědky. A konečně jsou „krví a mozkiem“ elit, skrze které koluje „pravdivé poznání“, média mistrně ztotožňují americké zájmy s morálně-etickými kánony vesmíru a zpracovávají milionový démos, naivně přesvědčený o své domnělé „kratii““ [3].

Smysl existence think tanků: propaganda, vytváření a zavádění ideologií, rozvoj a kontrola veřejného a politického diskurzu, indoktrinace, formování a výzkum veřejného mínění, tvorba veřejné politiky v širokém spektru otázek (outsourcing a lobbying), sběr a analýza dat, analýzy a žurnalistika, vydávání knih a médií, služby zákazníkům, školení zaměstnanců, dobře placené útočiště pro politiky, vojáky a státní úředníky ve výslužbě. „Think tanky“ jsou na vrcholu informační pyramidy, jejímž prostřednictvím se uskutečňuje skutečné vládnutí.

Knihy Vladimira Maslova Továrny na myšlenky jako nedílná součást západní nadspolečnosti [4] poskytuje unikátní údaje o „továrnách na myšlenky“, které byly odtajněny z nepřímého souboru dat. Seznam obsahuje 155 organizací a odhaluje jejich zaměstnance a rozpočty. Patří mezi ně známé a vlivné organizace jako *Carnegie Foundation*, *Hoover Institution*, *World Resources Institute*, *Heritage Foundation*, *RAND Corporation*, *Human Rights Watch*, *Freedom House* atd.

Mezi nimi je na skromném 12. místě Rada pro zahraniční vztahy (CFR), jeden z nejmocnějších nástrojů americké geopolitiky, která je předmětem naší analýzy.

Když Karl Polanyi formuloval pojem „zlobné intelektuální převahy“ [5] vůdců Třetí říše nad jejich protivníky jako jednu z hlavních příčin Hitlerova brzkého úspěchu, neměl na mysli ani tak vědomosti, jako spíše zradu, jejímž cílem bylo zničení stávajícího světového řádu. Právě tato okolnost, zlověstná intelektuální převaha západních elit, sehrála důležitou roli při vítězství liberalismu v boji o světovou hegemonii. Nejúčinnějším nástrojem k dosažení této „zlověstné intelektuální převahy“ byly a stále jsou „think tanky“, zejména Rada pro zahraniční vztahy.

Zrod CFR

V první čtvrtině 20. století prošla americká idea, která kolovala ve veřejném povědomí jako synkretická fúze Manifest Destiny Johna O'Sullivanova a Monroeovy izolacionistické doktríny, významnou změnou. Spojené státy se zapletly do první světové války. Po Versailleském míru začínají Spojené státy přehodnocovat své místo ve světovém systému. Zatímco dříve se Manifest Destiny projevoval jako strategický projekt, jehož cílem bylo dosáhnout americké nezávislosti na evropských mocnostech a získat kontrolu nad Střední a Latinskou Amerikou (Monroeova doktrína), nyní se Spojené státy cítily připraveny rozšířit své zájmy a hodnoty i mimo americký kontinent – spoluúčast na vítězství nad Německem nabízela historickou perspektivu. Anglie, někdejší námořní říše, navíc před očima ztrácela kontrolu nad svými koloniemi a vznikalo tak významné mocenské a vlivové vakuum. Naproti tomu americká ekonomika vzkvétala a Spojené státy začaly postupně skupovat britské kolonie a pod rouškou nezávislosti a demokracie nad nimi zavádět svou hospodářskou a politickou kontrolu. To vedlo ke vzniku Wilsonovy doktríny, která nahradila Monroeovu doktrínu. Od té

plukovník Mandell House

doby se celý svět stal územím určeným pro americkou strategickou kontrolu a šíření amerických hodnot (demokracie, lidská práva, svobodné podnikání) [6].

Od svého založení v roce 1921 byla Rada pro zahraniční vztahy koncipována jako nejvlivnější think tank pro strategická rozhodnutí v mezinárodních vztazích. Předchůdcem vzniku Rady bylo založení výzkumné skupiny 150 vědců, kterou v roce 1917 založil americký prezident Woodrow Wilson a která byla mobilizována blízkým poradcem Woodrowa Wilsona, „plukovníkem“ Edwardem Mandellem Housem, a novinářem Walterem Lippmannem, který byl náměstkem ministra obrany USA, aby vypracovali novou vizi globální role USA v poválečném světě.

Podnik financovali přední američtí bankéři (zejména Rockefeller, Warburg a Morgan). Bezprostředním výsledkem této práce bylo Wilsonových Čtrnáct bodů, které nastínily novou americkou strategii pro mír po první světové válce a v mnoha ohledech byly reakcí na Leninův mírový dekret.

Komise se od té doby stala institucionalizačním centrem celé anglosaské a obecněji západní geopolitické tradice, která upřednostňuje „mořskou civilizaci“ a perspektivu její planetární nadvlády. Od svého vzniku se CFR snaží být intelektuálním centrem světové politiky, jakýmsi kodifikátorem „světové vlády“, chápané jako instance globální kontroly ve jménu geopolitického subjektu, kterým je „mořská civilizace“. Geopolitika se od té doby bude rozvíjet především v rámci této organizace a s ní spojených vědeckých, politických a zpravodajských struktur [7].

novinář Walter Lippmann

Na konci první světové války se Wilson vydal do Evropy, aby se osobně zúčastnil mírové konference ve Versailles. Doprovázelo ho pět osobních asistentů, včetně plukovníka House, a 23 členů vyšetřovací komise. Americká delegace vnutila svým partnerům svůj modus operandi: zakázala jakoukoli diskusi o mírových dohodách, dokud si země neurčí, jaký mír bude. Rovněž nastiňuje své plány pro svět otevřený obchodu bez omezení a celních předpisů. Tyto plány ve skutečnosti odrážejí to, co se později začalo nazývat globalizací. Podporoval také vytvoření Společnosti národů, jejímž cílem by bylo předcházet válkám. Tento plán byl z velké části korigován Evropany a nakonec odmítnut Kongresem USA, který tak vyjádřil svůj nesouhlas s Wilsonem [8].

Zároveň se britská a americká delegace rozhodly vytvořit mimo mírovou konferenci akademii, která by sdružovala oba státy. Jejím účelem by bylo institucionalizovat činnost vyšetřovací komise, a tím rozvíjet a podporovat společnou strategii atlantické zahraniční politiky. Nakonec se Anglo-americký institut mezinárodních vztahů rozdělil na dvě nezávislé divize, jednu se sídlem v New Yorku a druhou v Londýně. Americkou divizi, Radu pro zahraniční vztahy, organizoval Elihu Root (na obrázku níže), ministr zahraničí za vlády Theodora Roosevelta (který schválil americké invaze na Kubu, do Hondurasu a Dominikánské republiky, a přesto získal Nobelovu cenu za mír). Ve stejné době Britové založili Královský institut pro mezinárodní záležitosti (RIIA), známý spíše jako Chatham House, protože sídlí v bývalém londýnském sídle. Založili také třetí středisko pro globální správu věcí veřejných, Tichomořskou studijní jednotku se sídlem v Evropě, která se však příliš nerozvinula.

Pravidla fungování CFR a Chatham House jsou stejná jako u všech výzkumných ústavů: účastníci jsou vyzýváni, aby pracovali na stanovených cílech mimo organizaci a pod falešným jménem. Jádro nových organizací tvořili významní bankéři, obchodní magnáti, politici, generálové, právníci, vědci a novináři. Mezi první členy patřili David Rockefeller, John Pierpont Morgan, jeho právník,

milionář John William Davis (první předseda Rady), Herbert Hoover (prezident USA), Averell Harriman (velvyslanec USA v SSSR), John Foster Dulles (ministr zahraničí za prezidenta Eisenhowera), Allen Dulles (první šéf CIA, předseda Rady v letech 1946-1950), právník Paul Cravat, Paul Warburg (zakladatel Federální rezervní banky v New Yorku), bankéři Henry P. Davison, Mortimer Schiff, Thomas Lamont a Russell Lefingwell [9].

Zakládající členové a první představitelé Chatham House byli neméně silní: Lionel Curtis, britský státník Robert Cecil (Nobelova cena za mír v roce 1937), bývalý ministr zahraničí Edward Grey, bývalý premiér Arthur Balfour, lord Lothian, ekonom John Maynard Keynes, oxfordský profesor Alfred Zimmerman, historik Arnold Toynbee [10]. CFR sponzorovala rodina Morganů, John Rockefeller, Bernard Baruch, Jacob Schiff, Otto Kahn a Paul Warburg.

Je zajímavé, že na počátku mohli v CFR a Chatham House pracovat pouze američtí a britští občané. Charakter obou organizací se vyvíjel odlišně v Británii orientované na impérium a v izolacionistické Americe. Tyto rozdíly se výmluvně odrážejí v názvech časopisů, které vydávaly: Foreign Affairs patřily CFR a International Affairs Chatham House.

V roce 1921 převzal vedení CFR Isaiah Bowman (na obrázku vlevo), americký vědec a prezident Americké geografické společnosti, který se stal jedním z hlavních ideologů programu Woodrowa Wilsona. Bowman formuloval koncept „nového světa“, v němž popsal rovnováhu národních zájmů jednotlivých států a upřednostnil postupné dosažení světové nadvlády Spojených států. Bowman nastínil geopolitickou strategii rozvoje CFR v následujících desetiletích: postupná cesta ke „světovládě“ v zájmu

Isaiah Bowman

euroamerického společenství prostřednictvím vědomého a záměrného zapojení USA do globálních procesů všude tam, kde k nim dochází.

V roce 1922 vedl Edwin Francis Gay (na obrázku vpravo), bývalý děkan Harvardské obchodní školy a ředitel Rady pro válečnou námořní dopravu, úsilí Rady pro zahraniční vztahy o vydávání časopisu, který by se stal „autoritativním“ zdrojem informací o zahraniční politice. Od bohatých členů Rady získal 125 000 dolarů a v září 1922 založil časopis Foreign Affairs, který si během několika let získal pověst „nejuznávanějšího amerického časopisu o mezinárodních vztazích“ [11].

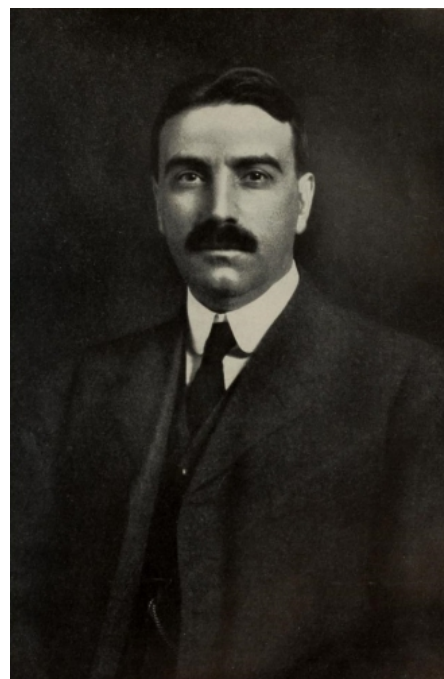
S Radou začal spolupracovat významný britský geopolitik Halford Mackinder, který byl členem britské delegace při uzavírání Versailleské smlouvy.

Mackinder se přímo postavil Wilsonovi a jeho ideologickým stoupencům v období před Versailleskou smlouvou a výslovně interpretoval Wilsonovu doktrínu jako nárok Spojených států na plnění funkce „světové velmoci“ v globálním měřítku. Ochotně přiznal, že za „idealismem“, jehož byl sám aktivním stoupencem, se skrývá známý anglosaský imperialismus.

A právě v tomto okamžiku se oba směry –

britský a severoamerický – spojily do jedné společné geopolitické tradice, běžně označované jako „anglosaská“ nebo „atlantická“.

Názory Alfreda Thayera Mahana, vývoj amerických vědců v oblasti „politické geografie“ a planetární strategie americké nadvlády v mysli Woodrowa Wilsona se prolínají s britskou imperiální geopolitikou H. Mackindera. Mackinderovy britské imperiální geopolitiky a nyní běžný trend. Mackinder později publikoval své politické texty ve Foreign Affairs, tiskovém orgánu CFR. Ve stejném časopise vyšel i

Edwin Francis Gay

jeho poslední článek „Kulatá planeta a vítězství mírových sil“, v němž H. H. Mackinder publikoval své názory na politické uspořádání světa po druhé světové válce [12].

Přestože formálně existovala tři autonomní vládní centra (CFR, Chatham House a Pacific Studies), tato centra úzce spolupracovala a navíc byla hluboce integrována do jedinečné struktury takzvaného „Deep State“. Hluboký stát má svůj původ u Kulatého stolu lorda Alfreda Milnera (portrét níže), britské tajné společnosti, která usilovala o vytvoření „světové vlády“ pod patronací Rothschildů. Chatham House byl vlastně prodlouženou rukou Kulatého stolu. Po smrti lorda Milnera v roce 1925 jsou zmínky o Kulatém stole vzácné, zatímco zmínky o Královské instituci jsou častější. Stačí říci, že Milnerovým tajemníkem byl Lionel Curtis, jeden ze zakladatelů Chatham House. Ve Spojených státech byl Kulatý stůl zároveň úzce spojen s rodinami Schiffů, Warburgů, Guggenheimů, Rockefellerů a Carnegieů. Někteří historici výslovně uvádějí, že MS byla založena v roce 1921 Společností kulatého stolu, což představuje její obnovení na americké půdě [13].

Alfred Milner

Krátký příběh úspěchu

Od konce 30. let 20. století přispívaly Fordova nadace a Rockefellerova nadace Radě pro zahraniční vztahy značnými částkami. V roce 1938 bylo v celé zemi založeno několik výborů pro mezinárodní vztahy, které byly financovány z grantu Carnegieho nadace. Tyto výbory ovlivňovaly místní představitele a formovaly veřejné mínění, aby zajistily podporu politikám Rady pro zahraniční vztahy, a sloužily jako „užitečné naslouchací body“, jejichž prostřednictvím mohla Rada pro zahraniční vztahy a vláda USA „vycítit náladu v zemi“.

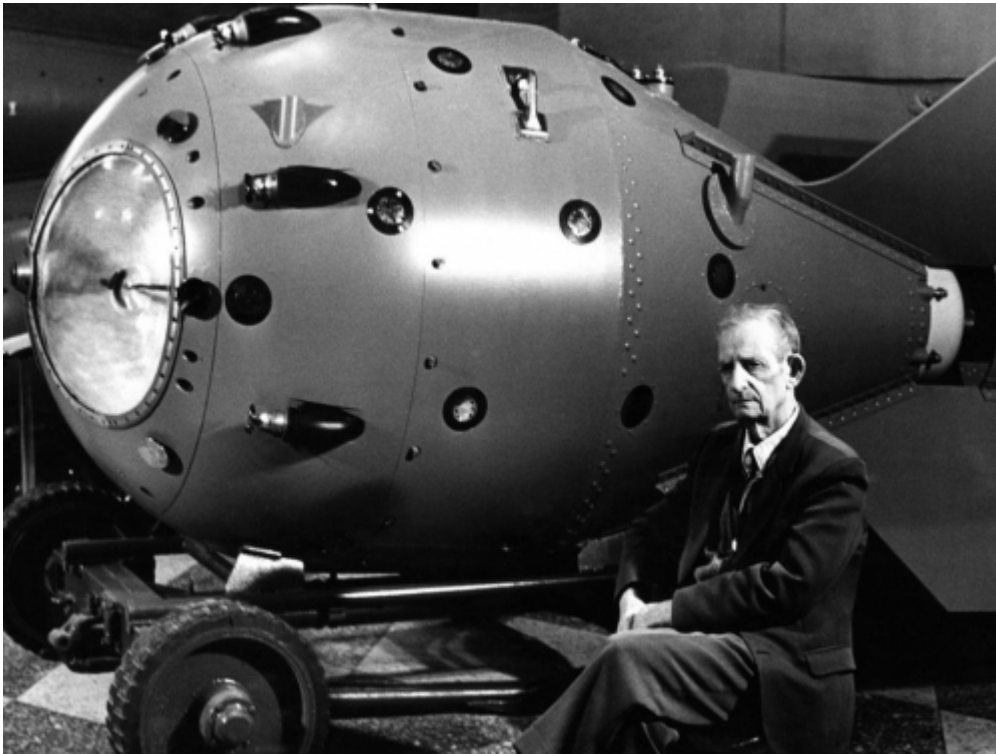
Od roku 1939 získala CFR prestiž a vliv ve vládě USA a na ministerstvu zahraničí, když založila Skupinu pro studium války a míru, která byla přísně důvěrná a financovaná Rockefellerovou nadací. Tato skupina byla natolik utajená, že členové, kteří nebyli zapojeni do jejích jednání, o existenci dané studijní skupiny vůbec nevěděli. CFR byl rozdělen do čtyř funkčních tematických skupin: hospodářské a finanční, bezpečnostní a zbrojní, územní a politické. Skupině pro bezpečnost a vyzbrojování předsedal Allen Dulles, který se později stal klíčovou postavou předchůdce CIA, Úřadu strategických služeb, který založil agent britské MI6 William Donovan.

Studie [11] uvádí, že z 502 vládních úředníků, s nimiž byly vedeny rozhovory v letech 1945-1972, byla více než polovina členy Rady pro zahraniční vztahy. Za vlády Dwighta Eisenhowera bylo 40 % vysokých představitelů zahraniční politiky USA členy CFR; za vlády Harryho Trumana zastávali členové CFR 42 % vysokých funkcí. Za vlády Johna F. Kennedyho se tento podíl zvýšil na 51 % a za vlády Lyndona Johnsona dosáhl 57 %.

V článku „*Sources of Soviet Behaviour*“ (anonymita nebo publikování pod pseudonymy bylo obecně charakteristickým rysem CFR a Chatham House, který skrýval skutečné autory), publikovaném v časopise *Foreign Affairs* v roce 1947, George Kennan z výzkumné skupiny Council on Foreign Relations vymyslel termín

„*containment*“. Tato esej měla mít zásadní vliv na zahraniční politiku USA v sedmi budoucích prezidentských administrativách. Harry Truman pověřil Kennana sepsáním zákona o národní bezpečnosti, který se stal základem celého národního zpravodajského systému (Joint Chiefs of Staff, CIA, National Security Council). Nejvyšší pozice v těchto tajných agenturách zastávali lidé z JIT: Allen Dulles, Dean Acheson, Charles Bowlen, Everell Harriman, Robert Lovett a John McCloy. Tyto instituce proto využily JIT k tomu, aby zabránily návratu izolacionistické politiky a mobilizovaly elitu společnosti ve prospěch Marshallova plánu a NATO. Díky novému zájmu o skupinu se počet členů po druhé světové válce zvýšil na 1000.

Dwight Eisenhower předsedal studijní skupině CFR, když byl prezidentem Kolumbijské univerzity. Jakmile se Eisenhower stal prezidentem Spojených států, získal mnoho členů kabinetu CFR. Jeho hlavním jmenovatelem v CFR byl ministr zahraničí John Dulles. V roce 1954, v reakci na test atomové bomby provedený Sovětským svazem, pronesl John Dulles v Harold Pratt House v New Yorku (sídlo CFR) veřejný projev, v němž oznámil nový směr Eisenhowerovy zahraniční politiky, která se odklonila od politiky prostého zadržování k nepřímé konfrontaci. V roce 1955 pak Rada svolala zasedání na téma „Jaderné zbraně a zahraniční politika“ a do jeho čela vybrala Henryho Kissingera, profesora Harvardovy univerzity (a zpravodajského důstojníka na částečný úvazek). Pracovní skupina vedená Kissingerem předložila o rok později americkou jadernou doktrínu.

Po čínském testu atomové bomby v roce 1964 začíná CFR prosazovat kontakty („udržování politiky otevřenosti“) s novým členem „jaderného klubu“. Richard Nixon oznamuje nový projekt v časopise *Foreign Affairs*. V roce 1971 podniká poradce pro národní bezpečnost Kissinger (ředitel NSC v letech 1977-1981) tajnou cestu do Peking, aby jednal s čínskými představiteli (tento Kissingerův diplomatický manévr, později opakovaně a úspěšně používaný při jednáních na Blízkém východě, dostal dokonce zvláštní název „*shuttle diplomacy*“). Sám Nixon navštívil ČLR v roce 1972 a diplomatické vztahy mezi oběma zeměmi zcela normalizoval ministr zahraničí Jimmyho Cartera Cyrus Vance, další člen Rady.

David Rockefeller se stal prezidentem CFR v roce 1970. Otevřel Radu ženám a přijal mladé zaměstnance. Vytvořil také pozici výkonného ředitele, kterou svěřil společnosti Cyrus Wines, a mezinárodní poradní výbor, v němž Francii zastupoval Michel Rocard a Kanadu Brien Muron. Současně se Fordova nadace stala sponzorem CFR, která získala mladé talentované univerzitní profesory: Zbigniewa Brzezinského a Stanleyho Hoffmana. Brzezinski (ředitel JIT v letech

1972-1977), který se za Carterovy vlády stal prezidentovým poradcem pro národní bezpečnost, zahájil novou éru americké zahraniční politiky.

Obžaloba Richarda Nixona v roce 1974 a nástup Jimmyho Cartera k moci znamenaly tichou revoluci v celém americkém politickém systému. Od té doby byla nejmocnější moc sama nástrojem nadnárodní chobotnice, „deep state“. Na institucionální úrovni je politická moc soustředěna v rukou CFR a jejích mnoha struktur, a to jak skrytých, tak viditelných. Pavouk, který tká síť globalizace po celém světě, se zamotal do své vlastní sítě. Amerika je samozřejmě stále „centrem moci“ a hlavním pólem, který bojuje o monopolní nadvládu – ale už není geopolitickou entitou, ale spíše uskupením, platformou, místem uplatnění sil a zájmů „hlubokého státu“. Nyní není po izolacionismu ani památky: Monroeova doktrína byla odhozena jako starý hadr (až do příchodu Donalda Trumpa do Bílého domu). Nejen zahraniční, ale i domácí politika je nyní podřízena cílům globalizace. Globalizace ve skutečnosti již neexistuje: pro „hluboký stát“ jsou USA „základnou“, „startovací rampou“ pro dobytí celého světa. A hlavní překážkou je SSSR.

Druhá část

Seznam použitých zdrojů

[1] Klimatická brána Katasonov V.Yu. Speciální operace "Velký reset". „Nová ropa“ a „nové otroctví“. - Svět knihy, 2021. - S. 13.

[2] Kosterin A. Deep State: Existuje „světová vláda“? // Ruská lidová linie. – URL:

https://ruskline.ru/news_rl/2020/12/10/glubinnoe_gosudarstvo_mirovoe_pravitelstvo_suwestvuet

[3] Narochnitskaya N.A. „Analytické instituce“ jsou oči, uši a mozek Ameriky // Náš současník. – URL: <http://www.nash-sovremennik.ru/p.php?y=2004&n=3&id=2>

[4] Maslov V. Myšlenkové továrny jako nedílná součást západní superspolečnosti // Aftershock: Jaký bude zítřek. – URL:

[5] Polanyi K. Velká transformace: Politický a ekonomický původ naší doby. - Petrohrad: Aleteyya, 2018. - S. 41.

[6] Dugin A. G. Válka kontinentů. Moderní svět v geopolitickém souřadnicovém systému . - M.: Akademický projekt, 2015. - S. 48-54.

[7] Dugin A.G. Geopolitika. - M.: Akademický projekt, 2011. - S. 90-95.

[8] Jak Rada pro zahraniční vztahy definuje diplomacii USA // Voltaire Network.

[9] Rada pro zahraniční vztahy (CFR) // Antisionismus.

[10] Katasonov V.Yu Před 100 lety vznikla organizace „otevřeného spiknutí“ – Chatham House // Strategic Culture Fund.

[11] Aganin A. Co je Rada pro zahraniční vztahy? // Tomorrow.Ru.

[12] Dugin A. G. Anglosaská geopolitika. Origins (Makinder, Speakman, SMO) // Katechon.

[13] van Helzing J. Tajné společnosti a jejich moc ve dvacátém století // LitMir.

Známka 1.1 (hodnotilo 59)

Oznámkuje kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

7 příspěvků
(7 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

[vytisknout](#)

[uložit jako PDF](#)

[« "Mírová modernizace": Nabídka...Rada pro mezinárodní vztahy... »](#)

Káva pro Zvědavce

62

Být v obraze něco stojí.

Připojte se k ostatním a staňte se také sponzorem Zvědavce, stačí částka v hodnotě jedné kávy měsíčně.

Za měsíc říjen přispělo 109 čtenářů částkou 21 584 korun, což je 62 % měsíčních nákladů provozu Zvědavce.

Bankovní spojení: 2000368066/2010

IBAN: CZ4720100000002000368066

Ze Slovenska 2000368066/8330

IBAN: SK5883300000002000368066

BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX

Bitcoin:

bc1q4omwpus89teua4ruhxrtal6v45lc3ye5a9ttud

[Další možnosti platby >](#)

Ve zkratce

V den vzniku samostatného československého státu se bude na Václavském náměstí konat demonstrace "Česká republika na 1. místě!" 25.10.22 11:19 Česká republika o

Rusko varuje: Ukrajina se chystá odpálit špinavou jadernou bombu a následně obvinít Rusko24.10.22 13:36 Ukrajina 3

Facebook cenzuruje veškerou historii Petra Pavla24.10.22 10:24
Česká republika 4

Tisková konference po slyšení v covidovém výboru EP23.10.22 21:07
Evropská unie 0

3x očkovaný Babiš dostal COVID21.10.22 00:31 Česká republika 2

Nenáviděná Trussová končí20.10.22 21:11 Británie 1

Anthony Blinken: světu by nemělo být dovoleno zůstat bez vedení Spojených států20.10.22 10:47 USA 0

Strach a hysterie stoupají. Prezident může P. Fialu odvolat. Chytří vědí. Zuří. Sázejí na Chvilky19.10.22 22:50 Česká republika 2

Tisková konference po slyšení v Covidovém výboru EP19.10.22 19:51
Neurčeno 0

Značné poškození plynovodů Nordstream I a II nafilmovali švédští novináři19.10.22 13:47 Švédsko 1

Jasně a přehledně jak se dělá válečná propaganda19.10.22 10:50
Neurčeno 0

Vědci z Bostonské university vytvořili Covidový virus s 80 % smrtícím účinkem18.10.22 10:10 USA 2

Bezpečné a účinné: Druhý pohled (DOKUMENT 2022) - CZ TITULKY16.10.22 12:32 Neurčeno 0

Jablko nepadá daleko od stromu16.10.22 10:32 Česká republika 0

V Anglii zakázali používat slova „máma“ a „táta“16.10.22 10:14
Británie 1

Dezinformační weby mají namále14.10.22 10:59 Česká republika 4

Co nebylo řečeno o teroristickém útoku na Krymském mostě13.10.22
10:43 Rusko 11

Američané mají v Evropě "výcvikové tábory" pro novináře12.10.22
23:13 USA 2

Americký senátor rozebírá fakta ohledně zničeného
plynovodu12.10.22 20:07 USA o

Už byl napaden i ropovod Družba12.10.22 16:30 Polsko o

Z diskuze

dnes 10:48 **Vladimír:** Díky za upozornění, už jsem to opravil. A
příště mi napište na mail a ne do diskuze....

dnes 9:47 To ale každý morálně uvažující člověk musel rozpoznávat
už hodně dlouho. Rozprodávaly celý čas od převratu v 89 za...

dnes 9:06 **Erik Halák:** *.pdf soubor druhé části (na rozdíl od části
první) má (ať už chybou, nebo záměrem) jen jednu stránku....

dnes 7:54 **Dan z Piesku:** "My, Rusové, sme vyhlásili válku západu
..." teda CFR. To je jediná ústředná myšlienka. "Válku" nevyhlásili
Rusové, ale...

dnes 1:11 **looserik:** > Před 50 lety skončila veškerá věda To, že vývoj
vědy a techniky nesledujete, neznamená, že neprobíhá. Doporučuji...

Nálepky / Témata v posledních třech měsících

Evropská unie Izrael Zdraví Česká republika Energetika Terorismus
Finance, peníze LGBT Civilizace Média, manipulace, lží Asie
Slovensko Evropa Společnost Írán Současné události Historie Ropa
USA Analýza Ekonomika Wikileaks Čína NATO Klima Německo CIA
Cenzura Rusko Srbsko Banksteři Globální ekonomika Frakování
Očkování Korporační kapitalismus Ukrajina Boj o zdroje Fašismus
Válka o dolar Rusko-americký konflikt Británie Globální oteplování
Deep State Liberalismus Geopolitika Trump Covid teror Velký reset

Odkazy

[InfoVojna](#)

[Vidlákovy kydy](#)

[Nikola Bornová](#)

[Slobodný vysílač](#)

[Svobodný vysílač](#)

[Sdružení mikrobiologů, imunologů a statistiků](#)

[Smutná krabice](#)

Nepolitické

[Benny Hill](#)

[Kompletní seznam útulků pro zvířata](#)

Měnové kurzy

 USD	24,79 Kč
 Euro	24,47 Kč
 Libra	27,97 Kč
 Kanadský dolar	18,05 Kč
 Australský dolar	15,61 Kč
 Švýcarský frank	24,75 Kč
 100 japonských jenů	16,65 Kč
 Čínský juan	3,41 Kč
 Polský zloty	5,11 Kč
 100 maď. forintů	5,91 Kč
 Ukrajinská hřivna	0,67 Kč
 100 rublů	40,15 Kč
 1 unce (31,1g) zlata	40 893,65 Kč

 1 unce stříbra	476,46 Kč
--	-----------

 Bitcoin	478 189,69 Kč
---	---------------

Poslední aktualizace: 24.10.2022 21:00 SEČ

Tuto stránku navštívilo **3 624**

Rada pro mezinárodní vztahy - „zázračná zbraň“ atlantické geopolitiky, část 2

zvedavec.news/komentare/2022/10/9376-rada-pro-mezinarodni-vztahy-zazracna-zbran-atlanticke-geopolitiky-cast-2.htm

Andrej Kosterin

25.10.2022 Komentáře Témata: USA, Analýza, Konspirace, Korporační kapitalismus, Válka o dolar 3865 slov

Předchozí část

Geopolitika rozpadu SSSR

Bez nadsázky lze říci, že svržení komunistického režimu v SSSR bylo hlavním cílem Rady pro zahraniční vztahy po celé 20. století. V rámci CFR existovaly rozpory a silné neshody v mnoha otázkách (například v otázce nacismu a Hitlerovy vlády v Německu Rada dlouho hledala jednotnou politiku a oscilovala mezi „důrazným odsouzením“ a „tichou podporou“), ale v otázce Sovětského svazu a komunistického hnutí se podařilo dosáhnout protikomunistického konsensu. Tento konsenzus byl vyjádřen v mnoha doktrínách a návrzích, z nichž většina byla zveřejněna až po desetiletích a mnohé jsou stále tajné.

Většina z nás si okamžitě vybaví nechvalně proslulý „Dullesův plán“, oblíbené téma postsovětských konspiračních teorií. Dullesův plán, jak jej předložili V. A. Lisichkin a L. A. Šelepín [12], je dlouho popíraný podvrh (jde o monolog Lachnovského z románu Anatolije Ivanova *Věčné volání*, vydaného v roce 1973). Plány na zničení SSSR (včetně ideologické korupce zevnitř) však byly metodicky a systematicky vypracovávány v útrobách CFR, včetně Allena Dullese.

V anonymním článku z roku 1947 nazvaném „Zdroje sovětského chování“ CFR ostře kritizuje komunistický systém společenského uspořádání a navrhuje doktrínu „studené války“. V článku se uvádí, že sovětská společnost je totalitním systémem, který neponechává žádný prostor pro demokratické hodnoty, že komunismus má ve své

politice expanzivní cíle a že bude brzy představovat ještě větší hrozbu než nacistické Německo. Článek dal zelenou mccarthismu, éře pronásledování komunistů a dokonce i levicového přesvědčení. Synchronně s tímto článkem vydal na druhé straně Atlantiku George Orwell, který úzce spolupracoval s britskou tajnou službou MI6, dystopii 1984, kde lze v Oceánii snadno spatřit karikaturu Stalinova SSSR. Předtím, v roce 1946, pronesl Winston Churchill slavný Fultonův projev, který znamenal začátek studené války.

Doktrína studené války se stala základem „Harvardského projektu o sovětském sociálním systému“ z roku 1948, který byl vypracován na Harvardově a Kolumbijské univerzitě za účasti CIA a pod záštitou CFR. Pod rouškou sociologického výzkumu byly se sovětskými uprchlíky internovanými ve Spojených státech vedeny intenzivní rozhovory, jejichž cílem bylo získat nejen podrobné informace o všech aspektech života v současném Sovětském svazu, ale především o psychologických charakteristikách a morálních a ideologických hodnotách sovětského člověka. Výsledkem bylo v roce 1970 vytvoření plánu na zničení SSSR během 15 až 20 let.

Plán zahrnoval tři hlavní kroky

1. perestrojka (demontáž sovětské ideologie; je příznačné, že příznačné termíny jako „perestrojka“, „glasnost“ a „nové myšlení“ byly zavedeny právě v rámci harvardského projektu v roce 1979);
2. reformy (zavádění prvků tržního hospodářství podle neoliberálního modelu, privatizace, likvidace školství a high-tech odvětví);
3. dostavba (rozpad Ruska na malé „nezávislé“ státy, likvidace jaderného arzenálu) [13].

Kupodivu první dva body plánu byly bezchybně realizovány a Rusko bylo jen krůček od zahájení realizace třetího bodu!

Je zajímavé, že budoucí „architekti perestrojky“ byli vyškoleni (naverbováni?) na Kolumbijské univerzitě v roce 1958: Alexandr Jakovlev (člen politbyra ÚV KSSS, vedoucí oddělení propagandy ÚV KSSS za Gorbačova – foto vpravo) a Oleg Kalugin (vedoucí vnější rozvědky KGB za Gorbačova). A když se zamyslíme nad agenty vlivu z řad „properestrojkových aktivistů“ (A. Bovin, F. Burlatskij, G. Arbatov, G. Šachnazarov a další)... Tyto „svorky“ a přebírání kontroly

Alexander Jakovlev

prostřednictvím ideologických, ekonomických a zpravodajských pák jsou jednou z oblíbených strategií UNWTO [14]. V naprosté většině případů postačí dvě páky – ekonomická a zpravodajská. Takto byly svrženy nežádoucí režimy v zemích třetího světa. Zvláštností sovětské perestrojky byla dlouhá přípravná fáze na změnu dominantní ideologie, která probíhala téměř přesně podle doktríny Antonia Gramsciho o hegemonii [15]. Antikomunisté se v případě potřeby nebáli uchýlit k neomarxistickým teoriím.

Souběžně s harvardským projektem se rozvíjely i další směry. Na konci 50. let 20. století předložil člen CFR a profesor Harvardovy univerzity John Galbraith (na obrázku vlevo) koncept konvergence – sblížení dvou světových sociálních systémů. Tuto myšlenku převzala a přijala CFR, kde byla značně přepracována: jelikož se koncept inspiroval sovětskou ideologií, změnil se význam „sblížení“, nikoli jako spojení „rovných“, ale jako začlenění socialismu do kapitalismu na periferii prostřednictvím jednostranných ústupků až do úplné demontáže socialismu.

John Galbraith

Kissingerem vedený proces „détente“ proběhl v rámci konvergenčního paradigmatu, došlo k ratifikaci Helsinských dohod o lidských právech (které donutily SSSR přijmout liberálně-demokratické hodnoty). Římský klub, další nástroj globalizace, formoval od roku 1970 agendu „udržitelného rozvoje“ [16], která vyvolala vlnu neomalthusianství a ekologického alarmismu. Právě na základě ekologické agendy se Římskému klubu podařilo navázat trvalé kontakty se sovětským vedením (reprezentovaným horlivými zastánci teorie konvergence Jurijem Andropovem a akademikem Germanem Guishianim). V roce 1972 společně založili Mezinárodní institut pro aplikovanou systémovou analýzu v Rakousku. Historie neuvádí, kdo ze západních „partnerů“ byl k institutu připojen, ale sověští absolventi jsou dobře známí: Jegor Gajdar, Anatolij Čubajs, Alexandr Šochin, Pjotr Aven, Andrej Nečajev a Alexej Uljukajev. Není těžké uhodnout, co se méně sofistikovaní studenti naučili: absolvovali rychlokurz neoliberální ekonomie sepsaný Friedmanem a Hayekem, sponzorovaný skupinami CFR, a přijali bezelstná pravidla Washingtonského konsensu jako návod k jednání.

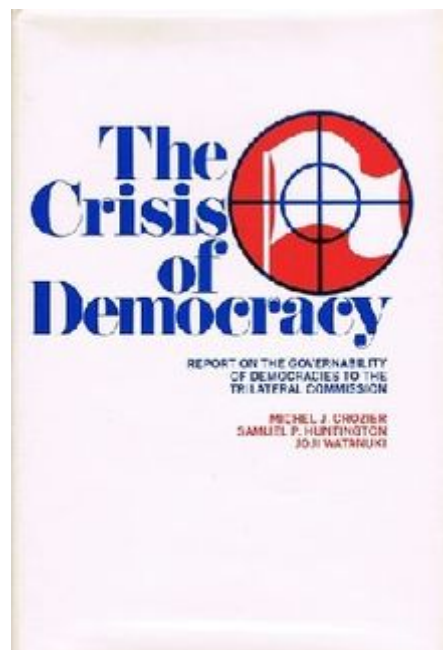
V polovině 70. let, v kontextu globální ekonomické krize a zdánlivě blížícího se kolapsu kapitalistického systému, dokázala CFR mobilizovat své think tanky a radikálně restrukturalizovat samotný model fungování kapitalismu. První housle v této transformaci hrál další orgán CFR, „Trilaterální komise“, vytvořená v roce 1973, aby sdružovala a koordinovala tři think-tanky (CFR, Chatham House, Pacific). Komisi předsedal prezident CFR David Rockefeller a na její činnosti se přímo podíleli Brzezinski a Kissinger.

V roce 1975 obdržela Komise zprávu „Krise demokracie“ od S. Huntingtona (USA), M. Croziera (Francie) a D. Watanukiho (Japonsko), která se stala ideologickým podkladem pro ústup demokratických institucí a předání moci ve prospěch globální třídy korporatokracie a „deep state“ [17]. Tato transformace byla později nazvána „manažerskou revolucí“, kterou dlouho před jejím uskutečněním předpověděl americký sociolog James Burnham v

knize „The Managers' Revolution“ (1941). Současně byla v roce 1975 vytvořena skupina G6 (která se o rok později po připojení Kanady stala skupinou G7), jejímž skutečným cílem bylo dát legitimitu rozhodnutím Trilaterální komise (a dalších uzavřených rozhodovacích center).

Jakmile se CFR za Carterova vedení dostala k moci, důrazně prováděla rozhodnutí Trilaterální komise (a dokonce i svá vlastní rozhodnutí). Liberalizační reformy připravené za Cartera byly realizovány za Reagana (tzv. „reaganomika“), zatímco stejně ambiciózní reformy byly provedeny ve Velké Británii za Margaret Thatcherové. Ústup demokracie se vyznačuje vytlačováním levicových hnutí z politického pole, opatřeními proti odborům, likvidací dělnické třídy (s přesunem průmyslu do periferních zemí) a koncentrací moci v rukou TNC a nadnárodní byrokracie. Politické vraždy nejen levicových, ale i nezávislých vůdců se staly téměř rutinou (Aldo Moro v Itálii, Olof Palme ve Švédsku, Maurice Bishop na Grenadě, Indira Gándhiová v Indii).

Změna kurzu znamenala jasné zhoršení vztahů mezi USA a SSSR. Již za Carterovy vlády přešly USA od politiky „mírového soužití“ k otevřené konfrontaci. Díky Brzezinského vyladěné strategii se SSSR ocitl v pasti „Afghánistánu“ a téměř současně vypukla polská krize. Reagan označuje SSSR za „říši zla“ a využívá chytré dezinformace o plánech „hvězdných válek“, aby podnítil závody ve zbrojení a přiměl Sovětský svaz k nadměrným vojenským výdajům. Kromě toho Saúdové rozbíjejí trh s ropou, čímž zasadili těžkou ránu sovětské ekonomice, která se během ropného boomu v 70. letech minulého století urychleně přeorientovala na obchod s ropou s Evropou.

Je důležité si uvědomit, že zpřísnění zahraniční politiky vůči SSSR nebylo rozmarem nebo dalším subjektivním vymezením. Byla to do značné míry vynucená reakce na socioekonomické výzvy zavedeného světového řádu. Krize 70. let byla způsobena omezeními tržní expanze – svět byl pevně rozdělen na kapitalistický a socialistický tábor a socialismus postupně získával zpět jednu bývalou kolonii za druhou. Reaganomika, stimulace spotřebitelské poptávky prostřednictvím spotřebitelských úvěrů, byla pouze záchranným prostředkem. Problém bylo třeba řešit radikálně, než bude pozdě.

Žádná země by takovému tlaku neodolala, kromě Kuby. V SSSR se však političtí představitelé částečně nakazili myšlenkami konvergence (neuvědomili si, že Západ se již stal jiným) a částečně byli demoralizováni hospodářskou krizí, která v zemi vypukla – a sami začali realizovat plán perestrojky (vzpomeňte si na bod 1 Harvardského plánu), čímž fakticky kapitulovali před Západem. Velká studená válka mezi Západem a SSSR, která trvala téměř půl století a kterou vyvolala CFR, skončila úplným a bezpodmínečným vítězstvím Západu a vytvořením unipolárního světa.

Člověk má dojem, že Henry Kissinger a Zbigniew Brzezinski jsou „holubice“ a „jestřáb“, dva diametrálně odlišní geopolitici, jeden „přítel nového Ruska“ a druhý „nesmiřitelný rusofob“. Ve skutečnosti je mezi nimi mnohem více podobností než rozdílů. Rozdíl je pouze v přístupu, zatímco supercíl obou politiků (kteří byli vůdci CFR) je stejný: globalizace a nastolení americké hegemonie.

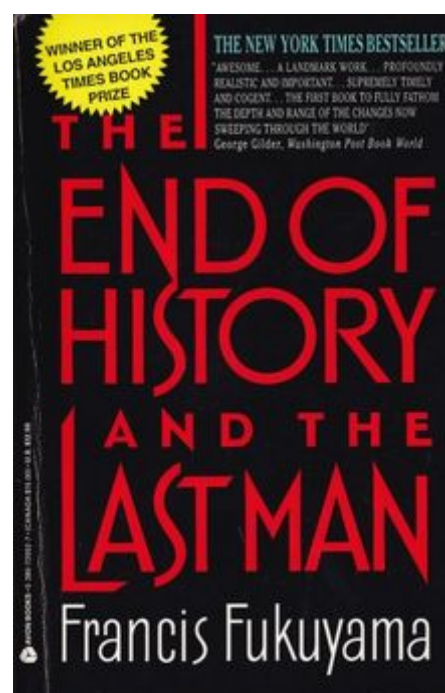
Když okolnosti vyžadovaly „úsměv a přístup“, nastoupil uhlažený Kissinger; když bylo třeba „bouře a spěchu“, nastoupil nekompromisní Polák Brzezinski. Překvapivá účinnost CFR pravděpodobně spočívá také v bohatství metod, které používá k ovlivňování objektů svých zájmů. Hra na „hodného“ a „zlého“ vyšetřovatele je známá již dlouho, ale neztrácí na účinnosti.

Konec příběhu?

V roce 1991 svět vstoupil do nové éry, která tu ještě nikdy v historii nebyla: do éry unipolárního světa. Západ dosáhl svého nejdůležitějšího vítězství tím, že porazil svého dlouholetého nepřitele, SSSR-Rusko. A klíčovou roli v tomto vítězství právem hraje kolektiv „šedého kardinála“ – Rada pro zahraniční vztahy.

„Konec dějin“, prohlásil triumfálně filozof a člen CFR Francis Fukuyama. Byl to konec mnoha příběhů dohromady. Byl to konec SSSR a sovětského projektu jako celku, byl to konec bipolárního světa, vítězům se zdálo, že je to konec všech civilizací kromě západní. Zdálo se, že neslavný konec Ruska, které bez boje podlehl vítězi, je nevyhnutelný.

Vítěz měl všechno, jen ne lítost. Západ kvůli svému náhlému štěstí ztratil smysl pro proporce a zbytky rozumu. S chamtivostí a brutalitou amerických

pionýrů drancovala, plenila a ničila. Bohatství bylo tak velké a dostupné, že během osmi let Clintonovy vlády zažívaly Spojené státy „zlatý věk“ a rozpočet USA byl v černých číslech. A zdálo se, že to bude trvat věčně. Vždyť kdo by nyní mohl nejen zvednout ruku, ale dokonce i hlas proti Novému světovému řádu? Írán? Irák? Jugoslávie? Venezuela?

Samozřejmě se vyskytly určité technické problémy. Globální policista a „ekonomický zabiják“ [18] potřeboval nástroje, aby mohl řídit svět pod svou kontrolou. A byly narychlo vytvořeny nebo obnoveny s širšími pravomocemi. Evropa dostala pod kontrolu bruselské byrokracie nejasného původu mrkev a klacek, v ekonomice jsou finance, tarify a ceny řízeny brettonwoodskými institucemi (MMF, WTO, EBRD, Světová banka, ratingové agentury, investiční fondy atd.), zdravotnictví řídí WHO a vzdělávání boloňský systém. Není třeba dodávat, že řízením všech nadnárodních organizací jsou pověřeni „Smithovi agenti“ – Alan Greenspan (předseda Federální rezervní banky), Stanley Fischer (bývalý ředitel MMF), Anne Kruegerová (současná zástupkyně ředitele MMF), James Wolfensohn (prezident Světové banky), Paul Volcker (guvernér Fedu) atd. [19]. V pozadí stojí znepokojivá postava „svobodomyšlného“ finančního spekulanta George Sorose, který na příkaz MMF a na volání své duše provádí všudypřítomné „osévání demokracií“. Je zajímavé, že mnozí tuto postavu označují jako „filantropa“.

Pro Rusko byl případ ještě horší, protože ústava z roku 1993 stanovila nadřazenost mezinárodních zákonů nad ruskými zákony, tj. nepřímou vnější kontrolu. V 90. letech však bylo řízení zvenčí přímé: poradci EEU a úředníci CIA zasedali téměř ve všech řídicích orgánech a prosazovali politiku, kterou si přál Západ. V letech 1991-94 stál v čele skupiny ekonomických poradců Borise Jelcina („Harvard Boys“) Geoffrey Sachs, harvardský profesor, autor „šokové terapie“ a samozřejmě člen CFR.

Jak se však říká, „nic nezůstane navždy“. V roce 2008 přišla z ničeho nic další globální krize a hegemonie se zhroutila (ačkoli první varování přišlo už v roce 2001 s útokem na dvojčata WTC). Ne že by krize byla zcela neočekávaná: americký ekonom Nouriel Roubini (na obrázku vlevo) ji předpověděl v roce 2006 a ruští ekonomové Michail Chazin a Andrej Kobjakov v roce 2003 [20]. Západní elita však již téměř deset let není schopna rozpoznat skutečné příčiny a léčí spíše příznaky než nemoc. V důsledku toho krize nejvíce zasáhla v roce 2021 a téměř pohřbila brettonwoodský model i naděje na globalizaci.

Nouriel Roubini

Hegemonie USA se samozřejmě po roce 2008 nezhroutila, ale začala pomalu uvadat jako chvojí. USA došly zdroje na udržení světového řádu, který zavedly, a začaly vytvářet chaos („somalizaci“) všude tam, kde se zastavily nebo nemohly udržet: Libye, Blízký východ (včetně Jemenu, Iráku a Sýrie), Afghánistán. Je naivní se domnívat, že „chaos“ byl samospásný. Ne, byla to další hluboce promyšlená doktrína CFR. Koncept „zvládnutelného chaosu“ navrhl v roce 1996 na konferenci Critical Complexity Institute v Santa Fe (jeden z think tanků CFR a RAND Corp.) bývalý diplomat a sovětský vědec Stephen Mann [21]. Mann je mimo jiné koordinátorem „barevných revolucí“ v několika postsovětských zemích, bývalým spolupředsedou Minské skupiny OBSE pro Náhorní Karabach a zástupcem USA pro řešení konfliktů v Eurasii. Není pochyb o tom, že kde je Mann, tam je chaos.

V roce 2007 Rusko uplatnilo své geopolitické nároky jako suverénní mocnost a rovnocenný geopolitický hráč, což Západ vážně znepokojilo a dokonce podráždilo. Geopolitici CFR v čele s Brzezinským ze sebe setřásli prach téměř zapomenutých prací Alfreda Mahana, Halforda Mackindera a Nicholase Spykmana a oživilo koncepty Heartlandu, Rimlandu a „anakondové smyčky“ [22]. V rámci projektu Freedom House George Sorose se geopolitici CFR

vrhli na obklíčení Ruska ohnivými jámami, „oranžové revoluce“ zachvátily téměř všechny postsovětské republiky, vojenské základny NATO se objevily téměř na všech ruských periferiích (např. v Mongolsku, které je od roku 2012 „mezinárodním partnerem“ NATO). Cíle „barevných revolucí“ jsou jednoduché: vyjmout danou zemi z ruského vlivu, vynést k moci rusofobní a nacionalistické vlády, vtáhnout ji do NATO a umístit v ní vojenské základny.

Obecně je třeba uznat, že na rozdíl od ekonomické teorie nezůstalo geopolitické myšlení CFR statické, ale intenzivně se vyvíjelo a dalo vzniknout různým doktrínám. Patří k nim známé koncepce Francise Fukuyamy o „konci dějin“ a Stephena Manna o „řízeném chaosu“, Samuela Huntingtona o „střetu civilizací“ [23], Gena Sharpa o „nenásilném boji“ [24], Zbigniewa Brzezinského o „globálním politickém probuzení“ [25] a Josepha Nyeho o „měkké moci“ [26].

V roce 2018 se v Institutu komplexity v Santa Fe konala uzavřená konference, na které byly navrženy čtyři scénáře budoucnosti lidstva:

1. optimální scénář (lidstvu se podaří zablokovat hrozby a postupovat vpřed);
2. revoluční scénář (lidstvo dosáhne technologického průlomu a nové úrovně rozvoje);

3. scénář antropologického přechodu (lidstvo se rozdělí na dvě skupiny, přičemž spodní a horní skupina budou představovat dva různé biologické druhy);
4. scénář řízené katastrofy [27].

První dva scénáře účastníci konference rychle odmítli jako neuskutečnitelné, jednak kvůli extrémně nízké úrovni vůle a intelektuálních kvalit současné vládnoucí elity, jednak kvůli člověku samotnému. Za posledních 100 let Západ vytvořil standardizovaného člověka, který dodržuje zákony a není schopen rozhodné akce. Třetí scénář – „řízená katastrofa“ – je považován za nejpravděpodobnější. Pokud by se katastrofě dalo zabránit nebo pokud by její důsledky nebyly příliš fatální, čtvrtina účastníků by byla pro zavedení „antropologického přechodného režimu“.

Variantu druhého scénáře, vypracovanou ideologií CFR, představil v roce 2017 na Světovém ekonomickém fóru v Davosu (další platformě pro prosazování a realizaci koncepcí CFR) jeho stálý předseda Klaus Schwab (absolvent Harvardu, domovského pracoviště CFR, Kissingerův žák a dlouholetý člen Římského klubu) – „Čtvrtá průmyslová revoluce“ (4RI) [28]. Scénář 4RI předpokládá ještě větší globalizaci lidstva prostřednictvím úplné digitalizace všech oblastí činnosti, kultury a každodenního života, rostoucí roli umělé inteligence (AI) v rozhodování, prohloubení individualizace člověka (až k úplnému narušení offline kontaktů) a virtualizaci životního prostoru prostřednictvím rozsáhlého zavedení digitálních ekosystémů. Světové politické elity tento scénář uvítaly: všude se začala objevovat centra 4P – „místa růstu“ nového technologického paradigmatu, která působí nad národními orgány.

Vývoj a pokračování projektu 4RI byl scénářem Velkého resetu 2020 samotného Davoského fóra a Schwaba [29], který se vyznačuje děsivou otevřeností. Ideologové Velkého resetu neváhají mluvit o „inkluzivním kapitalismu“ jako o blízké budoucnosti, která povede ke zrušení soukromého vlastnictví, nekontrolované moci TNC a

digitálních gigantů, rozpadu či degradaci sociálních vazeb v důsledku jejich virtualizace a nástupu faktického „digitálního otroctví“, v němž bude většina pracovat za jídlo (a přístup k internetu).

Scénář Velkého resetu byl ve skutečnosti symbiózou druhého a třetího scénáře: revoluční přechod k novému technologickému řádu prostřednictvím katastrofy. Touto katastrofou je pandemie COVID-19, která vyvolala Velký reset všech aspektů lidského života, včetně etiky. O povaze koronaviru lze vést nekonečné spory, ale skutečnost, že pandemie vznikla na základě vědomého rozhodnutí, je nepopíratelným faktem. Pandemie byla vyhlášena... na samotném ekonomickém fóru v Davosu ve dnech 21.-24. ledna 2020 a 30. ledna WHO přijala rozhodnutí o jejím zavedení. „Pandemie“ byla vynikajícím nástrojem pro hlubokou reorganizaci společnosti a veřejné přijetí digitálních systémů totální kontroly [30]. Společnost se dobrovolně a dokonce s nadšením tlačila do digitálního koncentračního tábora, vstříc skutečnému „konci dějin“...

Ale najednou se něco pokazilo. Zdánlivě bezchybný scénář CFR selhal. Na jedné straně se světová ekonomika začala hroutit příliš rychle, dlouho před dokončením digitalizace. „Revolucionáři“ již neměli dostatek prostředků nejen na uskutečnění svých velkolepých plánů, ale ani na odvrácení hrozící hospodářské katastrofy. Za druhé, WHO byla přistižena při činu a světové veřejné mínění se konečně začalo soustředit na skutečné cíle vyhlášené „pandemie“.

Zatřetí, a to je možná nejdůležitější, nejprve v Rusku a pak na celém světě „pandemie“ ustoupila reálným hrozbám a 24. února 2022, se zahájením speciální vojenské operace na Ukrajině, svět vstoupil do nové fáze, která definitivně rozbila všechny scénáře globalistů. Rusko zahájením osvobozené kampaně na Ukrajině učinilo geopolitickou výzvu Západu a předznamenalo konec unipolárního světa. Západ se svým pošetilým jednáním uvrhl do energetické krize tak vážné, že se na pandemii přátelsky zapomnělo: „už žádný virus“.

Závěr

My, Rusové, jsme vyhlásili válku Západu, a tím i mimořádně mocné Radě pro mezinárodní vztahy, které se v postsovětském období podařilo pevně zakotvit v Rusku a SNS. Zatímco v 90. letech Rada přímo kontrolovala ruskou politiku, za Putina působí spíše skrytě a nepřímě, i když tento vliv po zavedení zákona o zahraničních agentech řídicích nevládní organizace značně zeslábl. Přesto je tento údaj stále významný. Ještě neutěšenější je situace v oborech politologie, žurnalistiky a mezinárodních vztahů, které jsou nejvíce zasaženy liberální indoktrinací. 31] V této souvislosti je třeba zmínit především Valdažský klub, INSOR (ředitel I. Jurgens), Vysokou školu ekonomickou, MGIMO, Liberální misi, Carnegieho nadaci, Novou Eurasii, PIR centrum, Gorbačovovu nadaci, časopis Rusko v globální politice (ředitel F. A. Lukjanov) atd.

Časopis Russia in Global Affairs se otevřeně prohlásil za dceřinou publikaci Foreign Affairs, která přímo zprostředkovává hlavní geopolitické a strategické projekty USA související s uspořádáním globálního světa na základě unipolarity. V redakční radě časopisu zasedalo několik mimořádně vlivných a vysoce postavených osobností: A. L. Adamišin, mimořádný a zplnomocněný velvyslanec Ruska; A. G. Arbatov, ředitel Centra pro mezinárodní bezpečnost při IMEMO RAN; A.D. Žukov, první

místopředseda vlády Ruska; S.B. Ivanov, tajemník Rady bezpečnosti Ruska. B. Ivanov, tajemník Rady bezpečnosti Ruska, ministr obrany a první místopředseda vlády; S. A. Karaganov, předseda prezidia Rady pro zahraniční a obrannou politiku (zřízené jako pobočka SVK v Rusku v roce 1991); akademik A. A. Kokošin; Ja. I. Kuzminov, rektor Vysoké školy ekonomické Národní výzkumné univerzity; S. V. Lavrov, ministr zahraničních věcí Ruské federace; V. P. Lukin, komisař pro lidská práva Ruské federace; V. A. Mau, rektor Ruské

akademie národního hospodářství a veřejné správy; V. A. Nikonov, prezident nadace Politika a nadace Ruský svět; V. V. Pozner, prezident Ruské televizní akademie; V. A. Ryžkov, vůdce liberální opozice; A. V. Torkunov, rektor MGIMO; I. M. Hakamada, vůdce liberální opozice [32]. Přínými členy ruské politické a ekonomické elity byli v různých obdobích M. S. Gorbačov, E. A. Ševardnadze a Michail Fridman [33].

Jak je vidět, příběh CFR zdaleka nekončí. Stále aktivně ovlivňuje světovou politiku. Stačí si přečíst titulky nejnovějších článků v časopise Foreign Affairs: „*Je čas, aby NATO převzalo vedení na Ukrajině*“, „*Čína přechází do ofenzívy*“, „*Současný světový řád nikdo nepotřebuje*“, „*Pošetlost pákistáncko-čínského dobrodružství*“, „*Odvrácená strana Putinova klamu*“ a „*Jak přežít příští krizi v Tchajwanském průlivu*“. Hlavní pozornost je jednoznačně věnována Číně a tchajwanské krizi, ačkoli Putin a Ukrajina nebyly z titulní strany tohoto časopisu CFR nikdy vyloučeny.

V současné době financuje Radu více než 200 nadnárodních společností, bank a nadací, včetně: Xerox, General Motors, Bristol-Meyers Squibb, Texaco; JPMorgan Chase, Bank of America, Bank of New York Mellon, Citigroup, Goldman Sachs, Morgan Stanley, Wells Fargo; German Marshall Fund, McKnight Foundation, Dillion Fund, Ford Foundation, Andrew W. Mellon Foundation, Rockefeller Brothers Fund, Starr Foundation, Pew Charitable Trusts a další. CFR má asi 4200 členů, z nichž většina patří k vládnoucí třídě. Patří mezi ně prezidenti Joseph Biden, Bill Clinton, Jimmy Carter, viceprezident Dick Cheney, ministři zahraničí Hillary Clintonová, John Kerry, Condoleezza Riceová, James Baker, Richard Haass (současný předseda MS), ministryně financí Janet Yellenová, burzovní makléř George Soros, soudce Nejvyššího soudu Stephen Breyer, Paul Wolfowitz (prezident Světové banky, náměstek ministra obrany), Larry Fink (ředitel společnosti BlackRock), Lawrence A. Tisch (předseda představenstva Loews/CBS), Jack Welsh (předseda

představenstva General Electric), Thomas Johnson (předseda představenstva CNN), Ann M. Fudge (člen správní rady Nadace Billa a Melindy Gatesových), Catherine Graham (šéfkyně redakce Washington Post/Newsweek/International Herald Tribune), Samuel Berger (poradce prezidenta Clintona pro národní bezpečnost), Michael Bloomberg (starosta New Yorku), John Deutch (bývalý ředitel CIA za Clintona), Alan Greenspan (předseda Federální rezervní banky), Stanley Fisher (bývalý ředitel MMF), Ann Krueger (současná zástupkyně ředitele MMF), James D. Wolfensohn (prezident Světové banky), Paul Volcker (bývalý guvernér Fedu), Robert Zimmer (rektor Chicagské univerzity), John Reed (ředitel CitiGroup); ekonomové Jeffrey Sachs, Lester Thurow, Martin Feldman a Richard Cooper; zprostředkovatel balkánských konfliktů Richard Holbrooke; političtí komentátoři Paul Krugman, Ariel Cohen, Thomas Friedman, Joe Klein, Farid Zakaria, Eric Schmitt; astrofyzikové Carl Sagan a Steven Weinberg; herci a režiséři George Clooney, Angelina Jolie, Warren Beatty, Michael Douglas a další [34].

Nejvlivnější média – CNN, CBS, NBC, The New York Times, The Daily Telegraph, Le Figaró, The Economist, The Wall Street Journal, Le Monde, The Washington Post, Time, Newsweek, U.S. News & World Report, Business Week, RTVE – jsou řízena lidmi z CFR nebo spřízněných organizací v jiných státech. Informace a názory, které propagují, jsou pak reprodukovány „autoritativními“ médii po celém světě a propagují názory amerického hegemonu.

Zatím nevíme, jak skončí nová stránka dějin otevřená 24. února. Víme však, že dějiny teprve začínají a že svět už nikdy nebude takový, jaký byl, když téměř vše řídili povýšení a cynicky drsní „bojovníci“.

Seznam použitých zdrojů

[14] Lisichkin VA, Shelepin LA „The Third World Information Psychological Warfare”

- [15] Aganin A. „Dullesův plán, Harvardský projekt, Houstonský projekt...”. Zavtra.Ru.
- [16] Kosterin A. „The Deep State: Existuje 'Jedna světová vláda'?”
Ruská národní Linija
- [17] Kara-Murza SG „Manipulace vědomí” - Moskva: Rodina, 2019. -
C. 45-52.
- [18] Kosterin A. „Udržitelný rozvoj”: prostředek harmonizace nebo nástroj globalizace?” Ruská národní Linija
- [19] „Krize demokracie: zpráva Trilaterální komise”
- [20] Perkins J. „Doznání ekonomického vraha” Moskva: Záminka,
2014. - 352 c.
- [21] Salbucci A. „Rada pro zahraniční vztahy (CFR) - skrytá tvář globalizace. Část I” Geopolitika.ru.
- [22] Khazin M., Kobiakov A. „Úpadek dolarové říše a konec Pax Americana” Ripol-Classic, 2020. - 302 c.
- [23] Kazakov Y. „Steven Mann - vývojář teorie „řízeného chaosu”” //
Izba-čítárna
- [24] Dugin AG „Geopolitika Ruska” Moskva: Akademický projekt,
2014. - C. 469-501.
- [25] Huntington S. „Střet civilizací” AST, 2017. - 576 c.
- [26] Sharpe J. „Od diktatury k demokracii” Institut Alberta
Einsteina.
- [27] Brzezinski Z. „Volba: světová nadvláda nebo světové vedení”
Moskva: Mezinárodní vztahy, 2010. - 262 c.
- [28] Savin L. „Tvrdá, měkká a chytrá síla v zahraniční politice USA”
Geopolitika.ru.

[29] Fursov A. „Podaří se ultraglobalistům vnutit světu Nový světový řád?“ Zavtra.Ru

[30] Schwab K. „Čtvrtá průmyslová revoluce“ Moskva: Eksmo, 2020. - 208 c.

[31] Katasonov V. Yu. „Čtení Schwaba. Inkluzivní kapitalismus a velký reset. Otevřené spiknutí proti lidskosti“ Svět knihy, 2021. - 320 c.

[32] Katasonov VY „Koronavirus. Od viru k diktatuře“ Knizhnyj Mir, 2020. - 460 c.

[33] Bovdunov A. „Vliv americké ideologie na ruskou internacjonalistickou komunitu“ Geopolitika.ru

[34] Členové Rady pro zahraniční vztahy – Wikipedie

Le Council of Foreign Relations, l'"arme miracle" de la géopolitique atlantique vyšel 23.9.2022 na euro-synergies.hautetfort.com. Překlad v ceně 3479 Kč Zvědavce.

« Rada pro mezinárodní vztahy...

Káva pro Zvědavce

62

Být v obraze něco stojí.

Připojte se k ostatním a staňte se také sponzorem Zvědavce, stačí částka v hodnotě jedné kávy měsíčně.

Za měsíc říjen přispělo 109 čtenářů částkou 21 584 korun, což je 62 % měsíčních nákladů provozu Zvědavce.

Bankovní spojení: 2000368066/2010

IBAN: CZ4720100000002000368066

Ze Slovenska 2000368066/8330
IBAN: SK5883300000002000368066
BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX

Bitcoin:

bc1q40mwpus89teua4ruhxrta16v45lc3ye5a9ttud

[Další možnosti platby >](#)

Ve zkratce

V den vzniku samostatného československého státu se bude na Václavském náměstí konat demonstrace "Česká republika na 1. místě!"25.10.22 11:19 Česká republika 0

Rusko varuje: Ukrajina se chystá odpálit špinavou jadernou bombu a následně obvinít Rusko24.10.22 13:36 Ukrajina 3

Facebook cenzuruje veškerou historii Petra Pavla24.10.22 10:24 Česká republika 4

Tisková konference po slyšení v covidovém výboru EP23.10.22 21:07 Evropská unie 0

3x očkovaný Babiš dostal COVID21.10.22 00:31 Česká republika 2

Nenáviděná Trussová končí20.10.22 21:11 Británie 1

Anthony Blinken: světu by nemělo být dovoleno zůstat bez vedení Spojených států20.10.22 10:47 USA 0

Strach a hysterie stoupají. Prezident může P. Fialu odvolat. Chytří vědí. Zuří. Sázejí na Chvilky19.10.22 22:50 Česká republika 2

Tisková konference po slyšení v Covidovém výboru EP19.10.22 19:51 Neurčeno 0

Značné poškození plynovodů Nordstream I a II nafilmovali švédští novináři19.10.22 13:47 Švédsko 1

Jasně a přehledně jak se dělá válečná propaganda19.10.22 10:50
Neurčeno 0

Vědci z Bostonské university vytvořili Covidový virus s 80 % smrtícím účinkem18.10.22 10:10 USA 2

Bezpečné a účinné: Druhý pohled (DOKUMENT 2022) - CZ TITULKY16.10.22 12:32 Neurčeno 0

Jablko nepadá daleko od stromu16.10.22 10:32 Česká republika 0

V Anglii zakázali používat slova „máma“ a „táta“16.10.22 10:14
Británie 1

Dezinformační weby mají namále14.10.22 10:59 Česká republika 4

Co nebylo řečeno o teroristickém útoku na Krymském mostě13.10.22
10:43 Rusko 11

Američané mají v Evropě "výcvikové tábory" pro novináře12.10.22
23:13 USA 2

Americký senátor rozebírá fakta ohledně zničeného plynovodu12.10.22 20:07 USA 0

Už byl napaden i ropovod Družba12.10.22 16:30 Polsko 0

Z diskuze

dnes 10:48 **Vladimír:** Díky za upozornění, už jsem to opravil. A příště mi napište na mail a ne do diskuze....

dnes 9:47 To ale každý morálně uvažující člověk musel rozpoznávat už hodně dlouho. Rozprodávaly celý čas od převratu v 89 za...

dnes 9:06 **Erik Halák:** *.pdf soubor druhé části (na rozdíl od části první) má (ať už chybou, nebo záměrem) jen jednu stránku....

dnes 7:54 **Dan z Piesku:** "My, Rusové, sme vyhlásili válku západu ..." teda CFR. To je jediná ústredná myšlienka. "Válku" nevyhlásili Rusové, ale...

dnes 1:11 **looserik:** > Před 50 lety skončila veškerá věda To, že vývoj vědy a techniky nesledujete, neznamena, že neprobíhá. Doporučuji...

Nálepky / Témata v posledních třech měsících

Evropská unie Izrael Zdraví Česká republika Energetika Terorismus
Finance, peníze LGBT Civilizace Média, manipulace, lží Asie
Slovensko Evropa Společnost Írán Současné události Historie Ropa
USA Analýza Ekonomika Wikileaks Čína NATO Klima Německo CIA
Cenzura Rusko Srbsko Banksteři Globální ekonomika Frakování
Očkování Korporační kapitalismus Ukrajina Boj o zdroje Fašismus
Válka o dolar Rusko-americký konflikt Británie Globální oteplování
Deep State Liberalismus Geopolitika Trump Covid teror Velký reset

Odkazy

InfoVojna

Vidlákovy kydy

Nikola Bornová

Slobodný vysielateľ

Svobodný vysílač

Sdružení mikrobiologů, imunologů a statistiků

Smutná krabice

Nepolitické

Benny Hill

Kompletní seznam útulků pro zvířata

Měnové kurzy

 USD	24,79 Kč
 Euro	24,47 Kč
 Libra	27,97 Kč
 Kanadský dolar	18,05 Kč
 Australský dolar	15,61 Kč
 Švýcarský frank	24,75 Kč
 100 japonských jenů	16,65 Kč
 Čínský juan	3,41 Kč
 Polský zloty	5,11 Kč
 100 maď. forintů	5,91 Kč
 Ukrajinská hřivna	0,67 Kč
 100 rublů	40,15 Kč
 1 unce (31,1g) zlata	40 893,65 Kč
 1 unce stříbra	476,46 Kč
 Bitcoin	478 189,69 Kč

Poslední aktualizace: 24.10.2022 21:00 SEČ

Tuto stránku navštívilo **1 126**